

Min barndoms drøm

Som barn lånte jeg ivrigt bøger på biblioteket om danske ingeniørers bedrifter i udlandet, og ikke mindst Kampsax' byggeri af den persiske jernbane betog mig. Den historie læste jeg igen og igen.

Jeg blev selv ingeniør og blev heldigt ansat i Nielsen & Rauschenberger, som NIRAS hed den gang. Vi havde ikke opgaver i det store udland - og dog. Vi arbejdede i Grønland, men betragtede det som Danmark, for sproget var jo dansk, selv om det var langt væk, uden anden kommunikation end telegram og brevpost. Og i 1960'erne var det i høj grad pioneropgaver. Arktisk teknologi var ikke et selvstændigt fag som i dag, og permafrost var noget ganske nyt.

Efter nogle år blev jeg sat til at projektere olielagre, og her kom tanke og ikke mindst rør og pumper, filtre og målere og meget andet ind i min verden. Ganske meget nyt, og hurtigt spredte opgaven sig, for hvor store skulle lagrene være? Dette burde være bygherrens opgave at beslutte, men han famlede lige så meget med problemet som vi gjorde, og så tog vi fat på at udvikle en prognosemodel og en lagerstrategi for at skabe forsyningssikkerhed, men også for at kunne langtidsplanlægge lagrenes vækst

Det samme skete senere med passager- og godstrafikken, hvor vi ikke blot lavede lufthavne og pakhuse, men også lavede prognoser for trafikudviklingen. Med andre ord, vi bevægede os væk de rene ingeniøropgaver og over i at løse bygherrens og samfundets egentlige problemer.

Også hele logistikken gik vi ind i. I Grønland smutter man ikke lige ned hos Bygma og henter det man står og mangler. Alt skal møjsommeligt sendes med skib over Atlanten og i vinterhalvåret, hvor mange havne er islagt, kan man komme til at vente ganske længe. Planlægning og styring blev en naturlig del af opgaverne.

I det hele taget var holdningen, at hvis bygherren havde et problem, havde vi det også, og så gjorde vi alt der stod i vores magt, og ofte lidt til, for få problemet løst. Samtidig søgte vi over alt i vores projekter at være foran og løse problemer, før de opstod og blev erkendt.

Vi var ikke blot projektmagere, men problemløsere, og vi var ganske gode til det, hvilket blev vores adgangsbillet til det danske naturgasprojekt. Her prøvede vi at snakke os ind hos DONG, og fik det svar, at vi gerne måtte kigge i arkiverne, og fandt vi noget vi mente man manglede, kunne vi komme og foreslå at vi så på problemet.

Den skulle vi ikke høre to gange, og vi studerede de grundige forberedelser af ledningsprojektet, man havde fået udarbejdet. Fint ingeniørarbejde, men noget manglede: Markedsundersøgelser og prognoser, og mindst løsninger på belastningsudjævningen. Naturgas produceres i en jævn strøm året rundt, men forbruget veksler ganske kraftigt mellem sommer og vinter og også mellem dag og nat og gennem ugens dage.

Vi påpegede problemet, og snart var vi inden for døren med en række studier, og det førte os videre i de efterfølgende faser. Og vi var stolte da vi deltog i DONG's første møde med deres amerikanske finansieringsrådgivere, og det eneste de interesserede sig for var, om der var gas nok i Nordsøfeltet, om der var et marked og om der var styr på svingningerne.

Projektet blev som bekendt en stor succes. Færdigt til tiden og under budgettet, men under vejs opdagede jeg til min bestyrtelse, at mine kolleger i den andre ingeniørfirmaer, slet ikke tænkte som vi gjorde i NIRAS, og man løste den opgave, man var sat til, uden at kere sig om bygherrens egentlige problem.

Og desværre synes denne kultur fortsat at eksistere. Vi møder i disse år store skandaler i byggeprojekter omkring os, men ingeniørerne synes at dukke sig uden åbent at spørge, om de måske har gjort noget galt, eller har undladt at vise rettidig omhu.

Jeg græmmes!

Men bygherren er også selv skyld i problemet. Han er holdt op med at se og behandle sine rådgivere som rådgivere og har gjort dem til projekteringsentreprenører, valgt efter laveste pris. Derfor forsøger de at levere den aftalte ydelse så billigt som muligt for dem selv, og lader fanden tage resten.

Problemet koster milliarder om året, og rådgiverne bliver nødt til at løse det inden der kommer en helt anden spiller og løser det for dem, og samtidig snupper deres marked.

Disruption kaldes det med et nudansk udtryk, bare vent og se.

God weekend

Sven

Trimmede Tanker © er en medlemservice til medlemmer af foreningen Lean Construction-DK. Forfatteren er Sven Bertelsen, der ca. hver anden uge sender et brev om et emne af særlig interesse for vores medlemmer. Brevene udtrykker Svens personlige meninger, som ikke nødvendigvis er det samme som foreningens. Kommentarer til brevene bør derfor sendes direkte til Sven på sven@bertelsen.org.

Vi sender *kun* brevene til medlemmer af LC-DK, men flere medarbejdere hos en medlemsvirksomhed kan godt komme på mailinglisten. Brevene lægges samtidig som filer til download på foreningens hjemmeside.

Anmodning om at komme på listen sendes til foreningen på mail lcdk@leanconstruction.dk

Kortere citater kan ske med angivelse af kilde, brug af større dele eller hele brevet skal aftales med forfatteren.